

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0478

MINISTERSTVO VNITRA

Odbor všeobecné správy
Oddělení státního občanství a matrik
náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

200
Toto rozhodnutí nabylo právní moci,

dne: 22. června 2015

podpis: [podpis]

Č.j. : VS-1437/835.3/2-2015

Praha 22. června 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou podala M. Deškovycja – Ukrajina, státní občanka **Ukrajiny**, trvale bytem [adresa] podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenované o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje

Odůvodnění:

Žadatelka [jméno] podala společně se svým manželem dne 2.12.2013 prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Společná žádost manželů byla Ministerstvu vnitra doručena dne 3.3.2014, a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o udělení státního občanství České republiky. V průběhu správního řízení byla na písemnou žádost manželů ze dne 10.3.2015, která byla doručena Ministerstvu vnitra dne 12.3.2015, vyloučena žádost žadatelky ze společného řízení s tím, že o žádostech bude jednáno a rozhodováno samostatně. Žádost manžela žadatelky ([jméno] nar. [datum] Deškovycja-Ukrajina) byla projednávána v samostatném řízení pod č.j. VS-3071/835.3/2-2014.

Žadatelka [jméno] má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 12.1.2009. Žadatelka je vdaná, manželství se státním občanem Ukrajiny uzavřela dne 6.10.1979. Z manželství se narodilo šest dětí [jméno] [datum] nar. [datum] Deškovycja-Ukrajina, [jméno] [datum] nar. [datum] Deškovycja-Ukrajina, [jméno] [datum] nar. [datum] Deškovycja – Ukrajina, [jméno] [datum] nar. [datum] Deškovycja-Ukrajina, [jméno] [datum] nar. [datum] Deškovycja-Ukrajina, [jméno] [datum] nar. [datum] Deškovycja-Ukrajina). Manžel žadatelky, [jméno] nar. [datum] nabyl státní občanství České republiky udělením dne 15.5.2015. Žadatelka je státní občankou Ukrajiny.

Žadatelka byla usnesením Ministerstva vnitra ze dne 9.10.2014 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informována, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 3.3.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství správní řízení o její žádosti o udělení státního občanství České republiky. Byla poučena, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. K posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky dle § 7 a § 8 citovaného zákona, resp. pro úplné

a přesné zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, byly na jmenované současně vyžádány ve výroku tohoto usnesení písemné vyjádření ohledně pobytů v zahraničí od počátku povolení trvalého pobytu (tj. místo a doba pobytů – dovolených), dále potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky – registrační údaje o pojištění, kopie pracovních smluv od data povolení trvalého pobytu a doklady prokazující její oprávněný desetiletý pobyt v České republice od 2.12.2003 k datu podání žádosti, neboť cizinecká policie potvrdila žadatelce dlouhodobý pobyt až od 30.6.2004. Žadatelka doložila dne 13.11.2014 své písemné vyjádření ohledně pobytů v zahraničí a ke své pracovní činnosti na území České republiky. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 19.2.2015 bylo správní řízení přerušeno do dne 19.3.2015, a žadatelka byla vyzvána, aby ve stanovené lhůtě doložila Ministerstvu vnitra písemné vyjádření k důvodům vzniku dlužných částek na zdravotním pojištění, aktuální potvrzení zdravotní pojišťovny o své bezdlužnosti a vyúčtování plateb pojistného od 12.1.2009 dosud. Požadované doplnění doložila žadatelka Ministerstvu vnitra dne 12.3.2015. Před vydáním rozhodnutí ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky bylo žadatelce umožněno, aby ve lhůtě do 15.6.2015 nahlédla do svého státoobčanského spisu; této možnosti žadatelka nevyužila.

Žadatelka je držitelkou cestovního pasu Ukrajiny č. A....., který byl vydán na jméno a příjmení ..... dne 10.5.2006 s platností do 10.5.2016. Žadatelka ke svým cestám do zahraničí od doby povoleného trvalého pobytu uvedla, že v roce 2012 v rámci dovolené navštívila Turecko, a v roce 2014 Řecko a Krétu. Z rodinných důvodů (seznámení s rodinou nevěsty svého syna, svatba syna) navštívila v roce 2013 dvakrát Bělorusko. Pobytů žadatelky na území Ukrajiny se týkaly účasti na vyřizování společenských či rodinných událostí (nemoci členů rodiny, pohřby).

Žadatelka založila do spisu potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Praha, pobočky pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj (dále jen „zdravotní pojišťovna“), v němž je uvedeno, že je přihlášena jako plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 12.1.2009 a nemá ke dni 2.3.2015 evidován splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále doložila vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 1.2.2009 do 2.3.2015. Z předložených dokladů vyplývá, že žadatelka své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění řádně a včas neplnila, ačkoliv byla velmi dobře obeznámena se svou zákonnou povinností. První úhradu pojistného ve výši 1 080 Kč zaplatila žadatelka dne 5.2.2009, a platby pojistného byly v pořádku do 8.3.2010, poté žadatelka neuhradila pojistné za období 3/2010 až 5/2010, takže ke dni 8.6.2010 měla na svém účtu u zdravotní pojišťovny nedoplatek pojistného ve výši 3 240 Kč, který byl uhrazen dne 21.6.2010. Žadatelka hradila pojistné v letech 2010 až 2012 jednorázově vždy větší částkou, nikoliv pravidelně, takže opakovaně se jí i v těchto letech objevovaly na účtu nedoplatky pojistného, například ke dni 8.12.2010 ve výši 1 320 Kč, ke dni 9.1.2012 ve výši 4 560 Kč, ke dni 10.12.2012 ve výši 3 140 Kč, kdy tento nedoplatek uhradila dne 28.12.2012. Poté byly platby pojistného v pořádku až ke dni 9.5.2013, kdy nedoplatek pojistného ve výši 1 050 Kč uhradila se zpožděním 7 dní. Další nedoplatky pojistného vznikly žadatelce v průběhu roku 2014, kdy neuhradila pojistné za období 4/2014 až 8/2014, a ke dni 8.9.2014 měla nedoplatek pojistného ve výši 5 614 Kč (uhrazeno dne 29.9.2014), a pojistné za 10/2014 uhradila se zpožděním 24 dní dne 4.12.2014. Nedoplatky na pojistném byly u žadatelky vykázány dvakrát i v roce 2015, a to ke dni 8.1.2015 ve výši 933 Kč a ke dni 9.2.2015 ve výši 933 Kč. Zdravotní pojišťovna vyměřila

žadatelce penále za rok 2011 ve výši 100,74 Kč, za rok 2012 ve výši 108,37 Kč a penále ve výši 240,55 Kč bylo vyměřeno i za rok 2014.

Na základě výše uvedeného žadatelka tak nespĺňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. že „plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky“. Žadatelka k tomu uvedla, že své povinnosti plnila, pouze občas se jednalo o malé zpoždění úhrady pojistného o pár dní, když tímto vzniklo penále v řádech desítek korun, které hned po zjištění zcela uhradila; vždy se jednalo o velmi malou částku a tato vždy byla plně uhrazena, a v sumarizaci pro rok 2015 není evidováno penále žádné. Žadatelka poukazuje na potvrzení zdravotní pojišťovny, kde je uvedeno, že není evidován ke dni žádosti o potvrzení, tedy ke dni 2.3.2015, žádný nedoplatek pojistného či penále na veřejném zdravotním pojištění. Žadatelka se domnívá, že se jedná pouze o méně závažné ojedinělé jednání, které však bylo vždy zcela odstraněno. K podpoře jejího názoru odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu ze dne 7.6.2006 č.j. As 32/2005, a rozsudek ze dne 4.5.2006 č.j. 2 As 31/2005. S ohledem na výše uvedené žadatelka požádala o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť má za to, že se jedná pouze o ojedinělé a méně závažné porušení povinností, které bylo vždy napraveno.

Žadatelka uvedla ve svém životopise, že se na území České republiky zdržuje od roku 2003, kdy přicestovala se svými dětmi za manželem, který zde žije od roku 1992. Ke své pracovní integraci na území České republiky žadatelka uvedla, že od počátku svého pobytu byla v domácnosti, žádné doklady k zaměstnání doložit tedy nemůže a vzhledem k tomu, že její manžel byl pracovním velice vytížen, musela domácnost zajišťovat, a s ohledem na tyto skutečnosti tak nevykonávala žádnou činnost na jakoukoliv pracovní smlouvu, dohodu o práci konané mimo pracovní poměr ani jako samostatně výdělečně činná osoba. Do spisu doložila potvrzení Finančního úřadu pro Středočeský kraj, elektronicky podepsané dne 25.11.2013, v němž správce daně na základě žádosti podané dne 20.11.2013 potvrdil, že žadatelka není ke dni 21.11.2013 evidována Finanční správou České republiky jako daňový subjekt ve smyslu zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. Dále doložila potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Praha-východ ze dne 21.11.2013, v němž je uvedeno že žadatelka není plátcem pojistného a nejsou evidovány žádné závazky na platbách pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ke dni 21.11.2013.

Žadatelka žije se svou rodinou na adrese trvalého pobytu v rodinném domě, postaveném na pozemku, který si koupila s manželem v roce 2009.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 20.6.2014 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, který neobsahuje žádné informace o odsouzení dotyčné osoby. Žadatelka tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelkou proveden dne 2.12.2013 před Krajským úřadem Středočeského kraje v Praze v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatelka znalost českého jazyka prokázala a splnila tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. prokázání znalosti českého jazyka.

Žadatelce byl trvalý pobyt v České republice povolen dne 12.1.2009. Dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství je jednou z podmínek pro udělení českého státního občanství nejméně pětiletý povolený trvalý pobyt v České republice ke dni podání žádosti. Žadatelka tak nesplňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti, tj. ke dni 2.12.2013. Ministerstvo vnitra může v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 zákona o státním občanství prominout splnění výše uvedené podmínky tomu žadateli, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt a zároveň je v jeho případě naplněn alespoň jeden ze zákonem stanovených předpokladů pro případné prominutí výše uvedené podmínky tak, jak jsou tyto předpoklady zakotveny v ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) až h) zákona o státním občanství (narodil se na území České republiky, anebo žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let, anebo měl v minulosti státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky, anebo byl osvojen státním občanem České republiky, anebo jeho manžel (manželka) je státním občanem České republiky, anebo jehož alespoň jeden z rodičů je státním občanem České republiky, anebo přesídlil do České republiky do 31. prosince 1994 na základě pozvání vlády, nebo je bezdomovcem nebo má na území České republiky přiznáno postavení uprchlíka). Ministerstvo vnitra by mohlo výše uvedenou podmínku žadatelce prominout na základě ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť její manžel je státním občanem České republiky. Ministerstvo vnitra však rozhodlo, s ohledem na níže uvedené, možnosti dané mu zákonem nevyužít.

Žadatelka nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázala, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyla své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyla. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabytí účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění,

ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka nespĺňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, tj. konkrétně ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Z předložených dokladů je patrné, že žadatelka své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění řádně a včas neplnila, ačkoliv byla velmi dobře obeznámena se svou zákonnou povinností. První úhradu pojistného ve výši 1 080 Kč zaplatila žadatelka dne 5.2.2009, a platby pojistného byly v pořádku do 8.3.2010, poté žadatelka neuhradila pojistné za období 3/2010 až 5/2010, takže ke dni 8.6.2010 měla na svém účtu u zdravotní pojišťovny nedoplatek pojistného ve výši 3 240 Kč. Žadatelka hradila pojistné v letech 2010 až 2012 jednorázově vždy větší částkou, nikoliv pravidelně, takže opakovaně se jí i v těchto letech objevovaly na účtu nedoplatky pojistného, například ke dni 8.12.2010 ve výši 1 320 Kč, ke dni 9.1.2012 ve výši 4 560 Kč, ke dni 10.12.2012 ve výši 3 140 Kč, kdy tento nedoplatek uhradila dne 28.12.2012. Poté byly platby pojistného v pořádku až ke dni 9.5.2013, kdy nedoplatek pojistného ve výši 1 050 Kč uhradila se zpožděním 7 dní. Další nedoplatky pojistného vznikly žadatelce v průběhu roku 2014, kdy neuhradila pojistné za období 4/2014 až 8/2014, a ke dni 8.9.2014 měla nedoplatek pojistného ve výši 5 614 Kč (uhrazeno dne 29.9.2014), a pojistné za 10/2014 uhradila se zpožděním 24 dní dne 4.12.2014. Nedoplatky na pojistném byly u žadatelky vykázaný dvakrát i v roce 2015, a to ke dni 8.1.2015 ve výši 933 Kč a ke dni 9.2.2015 ve výši 933 Kč. Zdravotní pojišťovna vyměřila žadatelce penále za rok 2011 ve výši 100,74 Kč, za rok 2012 ve výši 108,37 Kč a penále ve výši 240,55 Kč bylo vyměřeno i za rok 2014. Dle ustanovení § 18 odst. 4 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se penále nepředepíše, nepřesáhne-li v úhrnu 100 Kč za jeden kalendářní rok. Pojistné je splatné vždy od prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne měsíce následujícího po kalendářním měsíci, za který se platí. Případně-li poslední den splatnosti na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Pojištěnec – osoba bez zdanitelných příjmů je povinen sám platit měsíčně pojistné ve výši vypočtené jako 13,5 % z vyměřovacího základu rovnajícího se platné minimální mzdě po zaokrouhlení na korunu nahoru. Od 1. 1. 2007 do 31. 7. 2013 činilo pojistné 1 080 Kč. Od 1. 8. 2013 došlo ke zvýšení minimální mzdy na částku 8 500 Kč a pojistné tak činí 1 148 Kč, a v návaznosti na zvýšení minimální mzdy z 8 500 Kč na 9 200 Kč se od 1.1.2015 mění i měsíční pojistné pro osoby bez zdanitelných příjmů z 1 148 Kč na 1 242 Kč.

Ministerstvo vnitra může na základě ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele prominout splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministerstvo

vnitřně po posouzení všech podkladů rozhodlo, že podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadatelce nepromine. Žadatelka se zdržuje na území České republiky od roku 2003, tedy více jak dvanáct let. Tato dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice dala nepochybně žadatelce víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jejích práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také beze zbytku plnit. U žadatelky se nejedná o porušení jednorázové, ale o opakované porušení povinností vyplývajících z předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především ze slova „plní“, je nutno dovodit, že žadatel o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazují. Ministerstvo vnitřně proto v případě žadatelky neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, na základě kterých by jí splnění uvedené podmínky mohlo prominout. Dle názoru Ministerstva vnitřně žadatelce v plnění těchto povinností nebránily žádné objektivní ani subjektivní důvody. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností. Znalost a dodržování právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení státního občanství České republiky důvodně požadovat, neboť dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Žadatelka tak po určitou dobu řádně a včas nepřispívala do fondů, ze kterých je na základě principu solidarity hrazena zdravotní péče poskytovaná všem obyvatelům České republiky. Žadatelka měla nedoplatky na pojistném i v průběhu projednávání své žádosti o udělení státního občanství České republiky a rovněž jí bylo za rok 2014 vyměřeno penále ve výši 240,55 Kč. Ministerstvo vnitřně by mohlo žadatelce splnění uvedené podmínky dle § 11 odst. 4 citovaného zákona prominout z důvodu hodného zvláštního zřetele. Po zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí však této možnosti nevyužilo, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že dlužné částky na pojistném, tak jak žadatelce průběžně vznikaly a jak byly popsány výše, nelze považovat za bagatelní. Ministerstvo vnitřně má za to, že je třeba v delším časovém horizontu ověřit, zda žadatelka bude řádně a včas plnit povinnosti vyplývající jí zejména ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Státní občanství je charakterizováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána nejen dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat, ale i vazbami rodinnými, sociálními a pracovními. Ministerstvo vnitřně také neshledalo v případě žadatelky její pracovní integraci za dostačující. Ačkoliv se na území České republiky zdržuje od roku 2003, na území České republiky nikdy nepracovala, také nepodnikala ani jako fyzická osoba či prostřednictvím právnické osoby. Ministerstvo vnitřně také přihlédlo ke stanovisku Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 10.2.2014, v němž je uvedeno, že pokud žadatelka splní všechny zákonné podmínky, nemá krajský úřad žádné námítky k případnému udělení státního občanství České republiky, což není případ žadatelky, neboť nesplňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona o státním občanství, a nesplnění výše citovaných podmínek Ministerstvo vnitřně žadatelce neprominulo.

V této souvislosti je třeba také zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky nikdy nebyl a není právní nárok, a to ani za předpokladu, že žadatel splňuje všechny zákonem stanovené podmínky tak, jako jsou uvedeny v zákoně

č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, což však není případ žadatelky, neboť porušovala dlouhodobě a opakovaně své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, a to i v průběhu projednávání její žádosti o udělení státního občanství České republiky. Česká republika ve svém právním řádu stanovila podmínky pro vznik státoobčanského vztahu. V případech, kdy tento vztah nevzniká ze zákona, ale na základě rozhodnutí orgánu státu, má tento stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě státní občanství udělí či nikoliv. Pokud tedy není cizinci státní občanství České republiky uděleno, neporušuje tím orgán zastupující stát žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup pak není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb. m. s. Toto stanovisko bylo podpořeno rovněž usnesením Ústavního soudu, kdy Ústavní soud judikoval, že „v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy“. Z výše uvedeného vychází i ustálená judikatura současných správních soudů, např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č. j. 6A 77/99-8 publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí ve věcech správních pod č. 839/2001 nebo usnesení Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 29.6.2004 vydané pod č.j. A 11/2003, či např. Městský soud v Praze judikoval ve svém rozhodnutí č.j. 6 Ca 256/2006 ze dne 27.11.2008, že splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky nemá za následek vznik právního nároku na udělení státního občanství, ale je naopak pouze základním předpokladem k jeho udělení. Ministerstvo vnitra při posuzování jednotlivých žádostí o udělení státního občanství České republiky zkoumá nejen splnění zákonem stanovených podmínek, ale i další skutečnosti, které jsou podstatné pro posouzení integrace žadatelů v České republice, jako jsou vazby rodinné, pracovní, sociální a další. S tímto postupem Ministerstva vnitra souhlasí i správní soudy České republiky, kdy tyto vyslovují názor, že Ministerstvo vnitra je nejen oprávněno, ale i povinno zkoumat okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví, přičemž ale nemá jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 citovaného zákona, ale i o zhodnocení dalších skutečností významných z hlediska žádosti o udělení státního občanství České republiky.

Vzhledem k tomu, že žadatelka nespĺňuje dvě podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, které jsou vyžadovány pro možné udělení státního občanství České republiky, a jejich nespĺnění nebylo žadatelce Ministerstvem vnitra prominuto, bylo proto rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, nebo zda splnění některé z podmínek pro udělení státního občanství České republiky promine či nikoliv.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Dana Koudelková
JUDr. Dana Koudelková

referent společné státní správy a samosprávy

